

Som det fremgår af kapitel 7 i Socialministeriets vejledning nr. 45 af 10. marts 1998 om den sociale indsats for de mest udsatte voksne omfatter forpligtelsen anvisning af den efter omstændighederne bedst egnede midlertidige indkvartering, ikke nødvendigvis en lejlighed, men fx midlertidig indkvartering i hotel, pensionat eller - for enlige - et botilbud efter servicelovens § 94 (forsorgshjem, herberg eller krisecenter).

Det er en forudsætning, at de boligløse i den akutte situation ikke selv har mulighed for at skaffe sig indkvartering, og det understreges i vejledningen, at der ikke via bestemmelsen kan skabes nogen varig løsning af deres boligproblem.

Bestemmelsen i servicelovens § 66 skal forstås således, at hvis en person eller familie har økonomisk mulighed for selv at skaffe sig en bolig, rækker kommunens forpligtelse alene til at bidrage til en midlertidig løsning, forårsaget af det akutte boligbehov.

Kommunen har overfor Socialministeriet oplyst, at udbuddet af lejeboliger i kommunen er meget begrænset og at der ikke var andre indkvarteringsmuligheder end den tilbudte, da den omhandlede kvinde anmodede om anvisning af husvildebolig pr. 1. maj 1999. Hun erklærede sig indforstået med, at hun ikke kunne disponere 100% over boligen, som er et større parcelhus, beregnet som indslusningssted for flygtninge. I forbindelse med modtagelse af flygtninge har kommunen, som beskrevet i artiklen i Ekstrabladet den 22. juli 1999, meddelt, at der flytter en flygtning ind i huset pr. 2. august og en pr. 16. august 1999.

Kommunen har endvidere oplyst, den nu har skaffet den pågældende kvinde en 2 ½ - værelses lejlighed fra 15. august 1999.

Jeg kan ikke gå ind i enkeltsager, og kan henholde mig til kommunens oplysninger i sagen.

Spm. nr. S 2708

Til socialministeren (22/7 99) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvad har regeringen gjort, og hvad agter regeringen at gøre, for at det nødvendige antal plejehjemspladser er til stede i kommunerne?«

Begrundelse

Selv om Folketinget igen og igen på opfordring af bl.a. Fremskridtspartiet har besluttet at pålægge regeringen at sikre, at der i kommunerne er det nødvendige antal plejehjemspladser, halter det fortsat gevaldigt i kommunerne. Derfor er det på tide at få en oversigt over, hvad ministeren har gjort, og hvad ministeren har tænkt sig at gøre i den aktuelle situation, hvor der mangler mere end 5.000 plejehjemspladser.

Svar (5/8 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Hjemlen til botilbud efter den sociale lovgivning i form af plejehjem og beskyttede boliger findes i servicelovens § 140. § 140 er en overgangsbestemmelse, hvilket skyldes, at kommunerne ikke længere kan opføre plejehjem og beskyttede boliger efter serviceloven.

Til brug for besvarelse af spørgsmålet har jeg derfor indhentet en udtalelse fra By- og Boligministeriet hvorunder reglerne for opførelse af almene ældreboliger hører under, og hvortil jeg må henholde mig.

»Med ældreboliglovens vedtagelse i 1987 skete der et afgørende brud med den hidtidige ældreboligpolitik. Samtidig blev bistandsloven ændret, hvorefter alt byggeri for ældre og personer med handicap fremover skulle etableres som ældreboliger efter Boligministeriets lovgivning.

Man ønskede at skabe mulighed for et varieret udbud af selvstændige, ældreregnede boliger. Med ældreboligloven (nu almenboligloven) blev de 4 hidtidige typer af boliger for ældre/handicappede (lette kollektivboliger, beskyttede boliger, pensionistboliger og plejehjem) erstattet af én boligtype - ældreboligen.

Siden 1. juli 1987, hvor det blev muligt at etablere ældreboliger, er der givet tilsagn til etablering af godt 33.000 ældreboliger.

Det er overladt til kommunerne at vurdere de lokale ressourcer og behov, og på baggrund heraf afgøre hvor og hvor mange ældreboliger, der skal bygges.

Kommunerne etablerede i årene efter ældreboligreformen ikke så mange boliger til de meget plejekrævende ældre, som det var ønskeligt. Som et af sine vigtigste mål på ældreområdet har regeringen derfor siden 1993 haft det mål at få etableret flere boliger for de svageste ældre,